

Buď vůle tvá

Rimortis

Oklamán tvou křišťálovou koulí,
větrem hnán přes sedm moří
k lagunám nebezpečným,
tam kde Sirény svádí zpěvem nádherným.

Zahříván paprskem slunce pouhým,
nevítán zástupem věrných,
samotou oněmělý,
přílivem kráčí trosečník osamělý.

Kobercem z květů utkaným,
kouzlem úsvitů omámený.

Zadýchán šeptá svá přání hvězdám,
zavírán pod mizejícím sluncem
ráj pokojně spí, vůni moře,
krásu vášně soumrak pohltí.

Ještě jednou chce cítit ten déšť,
sílu pevniny, ach bože kéž...

Buď vůle tvá,
silný a vznešený tak Fénix stoupá z popela,
buď vůle tvá,
staň se co má se stát, nadějí rána probdělá.

Ve skalách tvým hlasem orel volá,
v ozvěnách odráží
melancholii osamění,
mrazivá vášeň prerůstá v pokušení.

V zahradách je cítit vůně plodů,
na rukách ulpěla tíha
zachránit pokolení,
nenechat jméno upadnout v zapomnění.